

Tractatus Primus

- Junior Discipulus vocer ergo tuus. tu iure magister
Comoda doctrine. talia nomina sunt.
Senior Discipulus tu sis. magis illius esse magistrum
Qui vetat. hic solus corda docere potest:
Junior Hoc sub doctore. meus en potes esse magister.
Plantans atque rigans. crescere christe dabis.
Senior Det precor ille. pete de quolibet ut fuit olim
Theologis mos hoc querere mox aliud
Junior Gratulor est modus hic placidus mihi. talis et aptus
Permo peregrinantis. sit Jesus in medio.
Senior Promisit faciet talem. da te modo qualem
Se dedit in templo. sim quod docendo sequar.

Sequitur Tractatus Dragmaticus super Magnificat. magistri Johis de Gerson. cancellarii parisiensis. habens notulas. I.

Discipulus

Magnificat anima mea dominum. Magister dic oro te quo pacto. beata et pulcherrima mulier. post salutationem elisabeth Post exultationem Iohannis in ventre Post collaudationem. quia credidit erit. erumpens in iubilium. cepit a magnificatione dei canticum suum dicens. Magnificat anima mea dominum. Gratum quippe mihi feceris tum sciendi studio. tum consolationis desiderio. duos solos nos hic euomuit scuens tempestas velut in scopulum. Benedictus deus qui

nos in pacato solitudinis atrio collocauit. **M**agister. Gratum et illud mihi subueniet. quoniam mandauit dominus in aduersitatibus nocte canticum eius. Summa quo miseriarii ineuitabiliu medicina est obliuio. Digneris ergo laudare nos te virgo sacra. que non ingrata beneficis dei more prestas mox canticum edidisti consonas eis in exordio et dicens. **M**agnificat anima mea dominum. Taliter olim maria soror moysi in medio iumentularum tympanistiarum. Valerius rex inclitus. unde maria regalis ex progenie exorta resulget. Taliter alii plures ad dei magnificationem eruperunt ut est illud. Tantus dominus domino. gloriose enim magnificatus est. Et illud. **M**agnus dominus et laudabilis nimis cum certis in archano cordis marie profundi de collocatis. Similiter et accepit nouissime permissione angelica de filio nascituro. **H**ic erit magnus inquit. **N**enique nouerat quia fece

us in ure magister
nomina sunt.
illius esse magistri
de doctore potest:
in pons esse magis-
trum dicitur deo-
politer ut fuit alio
acrimor alio
placuisse misericordia
Iesus in medio.
a te modo quis
in eis docente loquax.

Nos in patre habemus de-
collecam. **M**agis. **G**ra-
ci illo nisi liberem, quoniam
mantua omnis in auctoritate
decedit. **C**antus eius. **F**inis
miserere libentibus mecum est
oblitus. **D**ignus ergo latrone
nos tu virgo lacrata que non invi-
grata beneficiis da more præfatis
non cantum novi colamus eis
in exortu et diens. **M**agnifica.
anima mea dominus. **T**alter olim
maria loco: nunc in medio in-
culari tympanifatu. **T**ale v-
erborum et inde maria nos
li et progenie tota vel illa.
Uter alijs plus eo oī mani-
tionē eruperūt et illi. **I**m-
mus domino gloriosissi-
ficatus est Exulto. **N**ost-
rus et laudabilis in ore
ris in archano coram ppi
de colligatis. **S**icut erup-
rat nouissime profunda
de filio naucturam hanc reg-
inquit. **D**omini causa ppi

Sup

rat sibi magna qui potes est. **M**a-
gnus dñs q magna virtus ei? vir-
tus altissimi que obumbravit sibi.
et sapientie eius non est numerus.
Quia veritas est illa que magna
est. et pualet testimonio omnium p-
estram prolato. **D**iscipul? Je-
nit in manus pteinus questio qua-
ratione dicatur magnificari deus
cu? penitus nec augeri valeat nec
minut. **M**agis **H**esitas no intel-
liges scripturas quemadmodum do-
minus a creatura magnificat no
in augmentu sui in se. sed quia ma-
gnus esse pdicatur. canitur et lau-
datur. aut certe quia magnificam
facit aiam. cui mag facit q potes
est. **N**ā quos iustificauit hos? ma-
gnificauit. **N**unqdo paru tibi vide-
tur magnificata. beate marie vir-
ginis anima. que opationi supra
modum magnifice fuit ausa pberere
consensu. **F**iat inquit mihi. **H**oc ver-
bu? tuu id est siam mater filij cui?
est pater deus. **Q**uid excelsius qd
sublinius et magnificetius pote-
rit cogitari? **Q**uo? vidit. cum p-
phetice subiuxit. **E**cce inqt ex hoc
beatam me dicent omnes generatio-
nes. **D**iscipulus **Q**uomo stant
et in ynu conueniunt. tanta humili-
tas cu? tanta magnificentia. tanta
deuotio cu? tanta gloria? **S**ed ha-
bebit hec questio locu suu. cu? de
beatitudine virginis erit sermo.
Wellem nuc colligeres alijs ma-
gnificationes domini. quas mes
marie cõtemplabatur sapienter in

Magnificat

canticu sui principio. quatenus or-
do nobis suppetat ad loquendum
magnalia dei no quidem omnia. hoc
eniz impossibile no dubito. **H**ec pau-
ca pro captu nro. **M**agis **Q**uid
appropriatius. quid ve diuini? po-
terimus accipere q ipmet psal-
teriu marie decacordu habes de/
cez versus. quasi totidem cordulas
sonorissimas. conformiter ad illud
vniuersale decacordu. toti? ratio/
nalis creature. quod connectitur ex
noue ordinibus angelorum. qsi no-
uem fidibus argutis iuncta ex ho-
minibus decima. quā in pmissis pa-
rentibus. per peccatum rupta sum?
noster cytharista reparauit. vt cor-
daret psalteriu iocundu cu? cytha-
ra. **E**st itaqz prima huius nri psal-
terij marie cordula sonas dei ma-
gnificentia. quia dominus est cui?
eleuata est magnificentia super ce-
los. **M**agnificat inqt anima mea
domini. no dicit illum vel illu. sed
simpliciter et anthonomatice dñm
Secundo magnificatur in saluatōne
pterrea vocat ipsum salutare. qā
domini ē salus. **T**ertio magnific
est in respectione humiliū et beatifi-
catione. quoniā excelsus domin?
et humilia respicit. **Q**uarto magni/
ficus in magno? operatōne et no-
minis sui sanctitate. **Q**uia inqt se-
cit mihi magna qui potens est et
sanctu nomen eius. **C**ōsonat psal-
mista. **Q**uia magnificasti sup omne
nomē sanctu tuu. **Q**uinto magni/
ficus est in misericordia. et misera-

Primus

tiohc timentibus eum. **S**exto magnificus in superboz mente cordis lui delectione seu dispersione. **H**ei primo magnificus in humiliū exaltatione potētibus de sede depositis. **O**ctavo magnificus in esuriētiū impletione cū diuites dimisit inanes. **N**ono magnificus in p̄ditoz liberatione. qz suscepit israel puez suū. **D**ecimo magnificus in p̄missoz suoꝝ completiōe. **S**icut locutus est ad p̄tēs nostros abraham et semini ei^z in secula. **D**iscipulus. Placet adaptatio brevis et lucid^z ordo. **M**agister. Quid vero censeret. si variōs omniū organoz sacre scripture modulos. uno voces omnis generis musicorum cōcordare faceremus cū hoc marie psaltēio decacordo. **D**iscipulus. Reddere scio supadmirabilis armonia. **M**agr. Scire ris similiter qz in auribus suis nostris psaltes copiosissime et distin^zissime faciebat resonare voces omniū musicoz dū mētis intuitū. simul cum plectro meditatiōis liberrimo discursu. mira qz celeritate diffūdebat vbiqz. dū quasi simile in omnes et singulos se diffundebat affectus. quos solet humana mens singillatim variare canēdo. **D**iscipul^z. Mirū vero qua virtute valuerit hoc effici cum sint affectū voces innumere. Cū p̄terea sibi sint contrarie vel aduerse. Nōne contraria^z vox amoris odij sono? Sic desideriū seu p̄secutio tēdit in

Tractatus

aduersū fuge. Repugnat qz gaudiū tristicie. spes timori. cōpassio severitati. et ita de plurimis. **M**agister. Jure miraris mirabilia Jo nempe cantauit dño maria cantiz nouū quia mirabilia fecit. Mirabilia p̄suis misericordie qz charitas maiora fecit qz fuerūt (si ita dici pōt) mirabilia potentie. Fecerat apud veteres mirabilia. qz potentia. que sapientia que iustitia qz dominationē et virtutē ostendebant. Sed tunc nouū dñs fecit super terrā qndo mulier circūdedit virū. quādo scz suscepit deus per incarnationē israel puerū suū. **C**on recordatus est. Cuius recordat? **N**ō dixit potentie. nō sapiētie. nō iusticie sed misericordie sue. Tunc memoriam fecit mirabilū scz misericordiarū misericors et miserator dominus. Quoniā in rebus p̄tēps ortis mirabilius nihil utiqz teste Augustino qz vt deus fieret homo et homo ēt deus. His horum deductionē accipere. **D**iscipulus. Nolo de p̄senti quia locū forte posterius habebit amplior declaratio sup illud. Quia fecit m̄ magna qui potēs est. Sed ad inquisitionē redeo qua ratione mirabris omnes affectus in hoc cāticō nono mariā cōprehendere siml̄ posuisse beatā. dū gratulabunda iocunditate dicit deo. Deus cāticō nouū cantabo tibi in psalterio decacordo psallam tibi Psalterium quippe decacordū. esse hoc cāticū

marie superius est ostensus. Magis
Locas ad rem diu mihi multius
questam. Quia super re te doce-
bunt opuscula nostra de canticis
nominatiz illud cui titulus est ca-
ticordū id est canticū cordis In
cuius ultima parte tradit p prae-
xi canticorū spiritualiuz gama no-
uu et mysticū ad portionem vel
analogiaz game manuali sub qn-
qz vocibus iuxta quattuor passio-
nes seu potius affectiones princi-
pales iuncta quinta que fit ex eo
cursu pluriū que dicit compassio
quasi cum alijs passio. Prima est
amor vel gaudiuz. secunda spes vel
desideriū. tercia timor vel diffugiu
quarta dolor vel odiū. Discipu-
lus. O ego nūc memini qd ibidem
tractaueris Sed quia veniet forte
in noticiā paucoz pro sua magni-
tudine opus illud utile feceris stu-
dioso desiderio si sub compendio
practicaz hanc cantici mystici tra-
dideris. Magis factum est hoc
lam alibi nec istuc pigebit (qd sic
vis) inserere.

Quintadecima notula p proprias subdistincta notulas

Dobilis apostol' puer euā
gelicus nō sensibus s̄ ma-
licia puer habens quinq;
panes doctrinalis refectionis. in
quinq; milia hominū dicebat so-

Magnificat

rinthijs **I**olo quinque verba sensu
meo loqui ut alios instrua qui de-
cem milia verborum in lingua. Pre-
miserat tamen per exemplum de tibia
et cythara que nisi distinctione so-
nitum dederint sciri nequit quid
canitur aut quid cytharizat. **E**t
eni si incerta voce det tuba. quis
pparabit se ad bellum? **C**ocludit opus
est sensu. tam cognitonis qui
affectus. dum quis orat. loquitur
aut psallit. quatenus sermonem tropolo-
giam. homo spuialis se paret ad
bellum. et cum quinque lapidibus lim-
pidissimis de torrente scripturarum
golia id est lathana sternat. alter
david puer factus. **N**bec est pabo-
la mystici canticordi. vel cantici
cordis quod hortatur idem aplis
psallere spiritu. psallere et mente.
In quo cantico cordis tria repe-
riuntur ut in cantu oris. **P**rimum
est catus materia que vocat lra.
scdm cantor vox que dicitur reso-
nantia. tertium cantus figuratio. qui
denominat nota vel notula. Ma-
teria canticordi dicimus. omnium
diuinorum et humanorum cognitione
piam et modestam. Resonantiam ap-
pellamus omnem cordis et spiritus
affectionem moderatam et ordinatam.
Nota vel notulam figuramus ad
precedentium duorum notitiam. ut appa-
reat cui resonantie affectuum sit ap-
plicata littera meditationum. **H**ac
super re dabunt pauci versus qui
sententia plus elucidabis et h **p** tri-
plex quinarium. **Q**uinque vba p lra
b g

Primus

Magnificus largus plus es iustus misericors. Quinq[ue] affectus per armonia. Gaudia. spes. pietas hinc timor atque dolor. Adaptatio quinque vocalium ad voces quinque affectionum. A gaudere amat. et sperat. et miseretur. O timet. tu quis dolens odit et ista notes. Conformatio ad quinque notulas. Sol. fa. mi. re. ut. Quisquis animaduertere diligenter voluerit. inueniet quod omnis meditatio salubris tam diuinarum quod humana rum sciarum reduci potest ad quinque verba quorum quatuor prima deinceps spiciuntur scilicet magnificientia munificentia mia iusticia. Quintum est honesta spale videlicet miseria. Omne ergo canticum spiritus et cordis habet formam. Et alterum quinque verborum seu duorum. seu trium. seu omnium simul predictorum. Possent similiter omnes cordis et spiritus affectiones ad numerum deduci quinque que sunt gaudiu[m] spes et passio timor dolor. Applicando singulari verbis litteris meditationis singule. per ordinem hic positum. voci sonantis affectionis. Item quinque voluntates ordine naturali posite. notule se indicantes cui voci litera sit accommodata. etiam per depressionem et eleuationem ad instar game manualis. sol. fa. mi. re. ut. Aut ponatur. ordo nature vocalium deinceps consonantibus ut patet in figura sequenti.

A C I O U
Gaudii Spes Opusculo Timor Dolor
dei magis Unius Misericordie Justi Nostra
ficitia ficitia cordia cia miseria

Tractatus

Nolumus autem ut existimet aliquis gamma primi mysticorum omnium catonicorum valere primitus efficaciter ut caret cor et spiritus per affectum simul et effectum. si non fuerit huic arti de se originis facillie. superadditur? vel hemeris et iugis usus. Quippe sic inspicimur in ceteris artibus. presentem in musica sensuali. Sic in psalterio et cythara. Sic in choro vocali. Sic in corde et organo. Et nec oportet nec expedit sola psalmi fantasias figurae versari diutius. quod ducantur ad intelligentie puritate fantasmatibus vel transiens vel interim quantum fas extiterit derelictis. Nec ideo putanda est prima ars inutilis vel superflua vel solum fantasialis. quoniam prius est quod aitale est secundum. Aperte. Et omnis nostra cognitio intellectiva sumit a sensitiva principiis. que immutabili ordinata sibi fantasmatu preservantur et sub operario hoc unum fidem pollicemur quod prima ars tantum in utero nature formata. cui nulla est lingua barbara vel ignota praedicabilis erit omnibus. Et per nos sine discretione idiomatum qui conuerti voluerint ad eum. ubi tanquam in libro scriptum est impressum et signatum et notulatum licet obumbratum in multis prescriptum ternariis. Nam quod negauerit deum esse magnificissimum et idoneum gaudendi de tanto dico. regre pre deo. Quis insuper nesciat. munificantia ipsius siue largitatem. et ita spes in eo ponenda est. Porro. quod amissimus et iustus nobis

Nolumus autem ut enim aliis
gamma p̄ns. myllo. dico.
ut valere potius efficiat nō
ut cor et sp̄us per affectum
efficiat. si nō sunt huius artibus
gratu facilius agendum remanset
et iungis r̄is. quae si regnaret
in ceteris artibus. pierderet in mis-
ta felicitate. in plateau e cybā
Sic in tūto rōbus. Sic in co-
dis et ceteris. Ex quo opere nec
exponit p̄mū rem. figura
li veritatis. Quoniam est in
telligentia p̄mū rem. ambo
vel trāditio rem. remanserit
fas experti videntes. Dantes
punita et p̄p̄r̄a. ut iudicet
paucis refolam facilius. p̄
fus et obvia est. Et
omnis nō cognoscit mēdium su-
mū. a lenitate p̄cipiat. que inact-
us et actus opere hoc vnum si-
dent. colliguntur q̄ p̄p̄r̄a. id est
in vero nōn tamara. nō nulla
ē lingua barbara vel ignota pra-
dicabiles in omnibus. Et p̄cō
fine di cōcretiōnē. quoniam
nerti voluntas eo. vob̄ tan-
ti libro s̄p̄mū imp̄sum⁹. sup-
tū et notitiae. lūc obvēntus
multis p̄cipiat. tamen q̄
negauerit deī esse magni-
mū. idō gaudens. for-
rege p̄r̄ deo. Quoniam
mūnificentia p̄sumunt
et ita sp̄es in cōp̄p̄dū
q̄dā mūnificantia nō

Super

aūt miseris misris modis surgunt
alijs tres affectus qui sūt timor iu-
sticie. dolor miserie. et cōpassio rā
alienē q̄z sue calamitati. ad implo-
rationē facienda diuine mie. Uo
caliū subinde naturalē ordo. positi-
tus est tanq̄z a psalterio p̄fundō
cordis incipiat. A. dehinc E. pau-
lo acutius. Deinde I. Postmodū
O. Tādē L. lab̄is lūmis exp̄ssū
Est igit̄ praxis ut quotienscunq̄z
et ubi cunq̄z syllaba l̄ralis cantici
posuerit. A pōt meditatio de ma-
gnificentia dei fieri cū resonātia
gaudiū. Si ponit e sit de largitate
dei spes. Si sit I. resonet ad mise-
ricordiā dei et humānā miseriā
cōpassio. Si O. timor iusticie. Si v-
dolor n̄rē miserie deploretur. Et
rursus hinc inuenire cōbinatiōes
et p̄portiones suaves ut diatesse/
ron diapente diapason. Necnon
neumata cū tonis. canciū cū discā-
tu/tenore cū triplo. et cōtratenore
put in opusculo cāticordi latiori
traditione deductū est. ac sub exē-
plis monocordi ac decacordi fi-
guratū. Sic in omni cāticō sonabilis
cuiuscunq̄z sit lingue valz notulari
H̄sus psalmi. Utru vero sufficiat
in ecclastica psalmodia q̄ intentō
cantātis vel audiētis ferē ad pre-
missa colligi p̄t ex opusculo de so-
licitudine ecclasticoz. Hoc vnum
dicim⁹ hic q̄ nec inspirationes sci-
sp̄s artare nec meditatiōes eru-
ditoz. circa sensū psalmorū p̄ ista
tollere volum⁹ aut debemus Sz

Magnificat

sūt qui nec sensū l̄rē q̄modolibz in-
telligunt. neq̄z quomō se meditādo
recolligāt inueniūt. Proderit hec
ars p̄cipue talib⁹ cū exercitō pau-
latino q̄ntūcunq̄z laici sūt. Verbi
grā tu audies. a vocalē in sua pte
psalmi. dirige meditationem tuā
ad magnificentiam dei ac p̄inde
formet cor tuū vocē gaudiū v̄l for-
mari desideret. qr̄ desideriuz pau-
pez exaudiuit dñs. si plus nequit.
dicēs cū p̄pha. Occupuit anima
mea deiderā iustificatiōes tuas
in om̄i tempe. Tu audies. e. tu fer-
meditationē tuā in dei liberalita-
tē seu munificentia ac inde spera.
vel spare desidera. Similē ad. I.
meditare dei mīam cū hūana mi-
seria et huic cōpatere vel cōpati tā
aie tue q̄z alijs cōcupisse. Ad o. co-
gitabis iustitie dei severitatē q̄ in
timebis vel timere desiderab. Sic
ad. v. dolebis hūanā miseriā vel
dolē curabis ut nō appōas v̄ltra
magnificare te sup̄ terrā. Et q̄s ē
obsecro tā hebes alijs q̄ n̄ possit
sub morula t̄pis hec addiscē me/
ditari. meditataq̄z vel desiderata
exequi. et si nō volatu cōplatōis
saltē lento nō nunq̄z saltu cordis
instar locustaz. Veniet hora fer-
uētior q̄n̄ dicē ex s̄nīa dño sic sata/
gēs poterit. Mā mādatoz tuoz
cucurri cum dilatasti cor meū. No-
stremo si videatur aliquibus hoc
artificiū magis curiosū q̄ fructu
osū. h̄z totā musice sp̄ual seu cor/
dalis armoniā s̄b duab⁹ vocib⁹

Primus

que sūt spes salutis & timor dāna
tiōis. sub duplīci līra vel duobus
vībis q̄ audiuit p̄phā postq̄ semel
locut̄ est deus. Et hec sunt p̄tās
seu leueritas iudiciorū dei. et mia
respectu p̄mioꝝ & miseriarū n̄rāꝝ
hīm que duo formabat p̄phā can
ticū suū dicēs. Misericordiā & iudi
cū cātabo tibi dñe. cui' nomen est
santū et terrible. Nec aliqd inue
nies in scripturis et creaturis qđ
qd alterū eoꝝ reduci nō possit. **D**iscipulus. Cratū habeo q̄a sen
tio te odescendisse voto meo. Ni
hilomin' adhuc sup̄est p̄mus inq̄
sitōnis scrupulus. qua rōne potu
erit mens marie p̄ oēs affectionū
istaz modulos. tāta facilitate. su
auissimū guttur mētis aptare. cū
vix in magno ocio cum sollerti stu
dio possit hec practica mō tradū
ta facilē obseruari. **M**aḡ. Acce
pe primo. qz fecit marie magna q̄
potēs est. Subinde mirabilia sūt
que siml efficiūt ars et usus. Do
cent hoc in p̄posito sili. musicorū
tractatores. Nō enī cytharizās si
pfectus est deliberat de qualibet
corda sic aut sic tangēda. qm̄ pho
teste. ars pfecta nō deliberat. dū
osuetudo trāsit velut in naturam
que vt sic magis sequit̄ impulsū
suū. qz deliberās arbitriū. Deni
qz reddit habit̄ radicatus et pfe
ctus. illa facilia q̄ difficilia vel im
possibilitia videban̄ habitu caren
tibus. Nō minus hoc in spūalib̄
et intrinsecis opationib⁹ intelle
ctus et affectus qz in sensib⁹ exē
scis. **D**iscipulus. Dū acute cō

Tractatus

sidero cogor experientīs. simul et
p̄ulegīs assentire. Transeo nunc
ad inq̄stōes alias. **U**na. cur b̄tā
maria cū cecinit hoc cāticū. varie
posuit et diuisit spū et aiaz dicēs
de aīa. magnificat addēs de spū
exultauit. Cur p̄terea magnificaē
dat aie. et exultare spiritui. Cur p̄
inde magnificationeꝝ aie sue dat
dño. et exultationē spūs dat deo
salutari suo. Deniq̄z cur incepit
maria cāticū suū a magnificatōe
dñi poti? qz a sapiētia et bonitate
Prius qz narravit beneficia sibi
singularē collata qz distributa ce
teris vniuersaliter. **M**aḡ. Vo
cas me ad questiones. Ognitu di
gnas. Quarū p̄ma ɔcernit mate
riam de diuisione aie ac spūs. Et
hec quidē multa p̄supponit si p̄fe
cte debeat intelligi. **D**irimus p̄dē
aliq̄ in tractatib⁹ de mistica theo
logia. Hic fuit quoqz aliq̄s p̄ci
pius doctor. phus aut theolog⁹
quī aliqua de spū et aia tradide
rit pro ognoscēdo nosmet ipos.
que cognitio iure ceteris om̄ibus
antefertur. ita vt nunq̄z possit de
ea sermo nimis dici sicut neqz p̄t
nimis scri. **D**iscipulus. Vere
sic est. nec in aliqua quavis tradit
ione fateor me magis occupari
velle. Presuppositis igitur multis
alibi traditis dic ad p̄fis accōmo
dum p̄posito. **M**aḡ. Accipe q̄
ipius aie rōnalis q̄ est fōr homis
eēntialis hīm determinatōez ecclie
sūt p̄ncipaliꝝ duo actus v̄l officia
Intelligē scz et aiare. ppter p̄muꝝ
dicitur spūs. **A**nima vero ppter al

fratre cogor experientiam
pulegimus alienum. Tunc non
ad infiditatem alias. maria cu[m] ceteris beatis
potuit et omnis sp[iritu] ex iustis
de alia. magis a nobis p[ro]p[ri]o
exultauit. Cu[m] fides magnifica
dat alicuius patrem sicut p[ro]p[ri]o
fidei magnificatio alicuius sicut
ratio et ratione ipsius caro
calamus in. Dicitur un[us] incepit
marie statim a magnificacio[n]e
tunc q[uod]a sapientia ratione
P[ro]p[ri]o q[uod]a virtus beatitudini
fingitur. colorem sp[iritus] suu[m]u[m]
teris r[ati]onibus. Utq[ue] q[uod]a
casu[m] ex quibus agit
gratia. Quare p[ro]p[ri]o coru[m] marie
nam de cibis ait ip[s]i. Et
hunc quod[em] multa dilecta vobis
p[ro]p[ri]o dicitur. Nam p[ro]p[ri]o
dicitur. Utq[ue] q[uod]a p[ro]p[ri]o
doceat. q[uod]a aut[em] theolog[us]
in aliqua de ipsius etia[m] tradicet.
pro agnitione nolam ip[s]i.
que cognitio un[us] certis omniis
interfuerit in re nanci. post u[er]o
a sermo nunc sicut fuisse p[ro]p[ri]o
omnis san. Discipulus. Tunc
est. nec in aliqua qualem ma-
tione fateoremus q[uod]a n[on] uelle.
Pr[ed]icatio p[ro]p[ri]o
sibi tradicis de 20 plato-
num p[ro]posito. O[ste]ndit
ipsius alicuius r[ati]onale. q[uod]a
cinalis sicut domini. q[uod]a
sicut p[ri]ncipalit[er] r[ati]onale. q[uod]a
Intelligit[ur] q[uod]a erat q[uod]a
dictum p[ro]p[ri]o. q[uod]a q[uod]a

Super

teru[m] Nec ignoro multis utrumq[ue]
nomibus aliter appellari h[ab]et acce-
ptione nostrâ significabit taz de-
scriptio q[uod]z subdivisio. Et ut apud
eruditos catholicos aptior fiat
intentio nostra Recepimus r[ati]onem
pro ex[empli]o. qui dicit Tristis est ani-
ma mea usq[ue] ad mortem. Et de sp[iritu]
subiuxit Sp[iritu]s quidem promptus est.
Considerat igitur doctores in r[ati]o
quasi dupl[ic]e anime r[ati]onalis por-
tionem. Una h[ab]et quâ fuit vere b[ea]tus
ab instanti conceptionis clare vi-
des deum et fruens eo. Altera fuit
substâlia. tristis et ceteris affecti-
bus v[er]e qui erat h[ab]et illa passibilis.
quancq[ue] spontanea susceptio[n]e pe-
nalitat[er]. non absoluta necessitate.
Si potes igit[ur] cōcipere divisiones
istam quâ credimus in anima xpi
fuisse. poteris cōiecturare. quid in
ceteris homibus valeat effici. Et
primo respiciamus beatas nostrâ
maria que dum erat viatrix. habu-
it post r[ati]onem tunc viator[em]. divisionem
sp[iritu]s et anime modo p[ro]fecto. h[ab]et
diferenter a xpo. Primo quia sp[iritu]s
christi erat p[ro]fecte beatus ut nunc
in gloria. sp[iritu]s marie nō. sed in eni-
gmate et speculo ternebat et ama-
bat deum. Secundo quia non n[ec]itate.
anima xpi suberat passionibus se-
stiuis vel afflictuis. sed ultero ius-
cipiebat eas. Quod intuens helyla-
rius dicit r[ati]onem hora passionis nō
doluisse. nec timuisse. nec timorem
fuisse sibi. Supplendum est nisi volu-
isset. Alioquin esset error totu[m] euâ-

Magnificat

gelice narrationis subuersu[m]. Ans-
ma vero marie n[ec]ario patiebatur
et presentia oblecti tristabilis.

— 25 —

Vnde quis esset sine peccato ori-
ginali cōcepta. nō tamē habebat
innocentie statu[m] p[re]morū parentu[m]
sicut nec alij p[ro] baptissimū mūdati.
q[uod]n[on] deletur culpa manet pena id ē
n[ec]itas patiendi. Tertia differētia
sumit[ur] quia beatitudo xpi que fun-
dabat in sp[iritu] nō redundabat nec
effluat in animâ. nec passiones
anime cōturbabat spiritu[m] ut sp[iritu]s
erat. Altera vero fiebat utraq[ue] rei
dundâlia de virtutibus spiritus
marie in animâ scz. et econtra de
passionib[us] aie in sp[iritu]m s[ed] inc[on]sc[ientia]
doluit in filii passione. nec ita cla-
mavit pro sensualitate deus meus
quare dereliquisti me sicut filius.
Quarta d[icitur] d[omi]na q[uod]a sp[iritu]s xpi q[uod]
dici p[er] cor ipsius semper vigilabat.
etiam anima dormiente iuxta illud.
Ego dormio et cor meu[m] vigilat.
Nō sic in maria. Discipul[us]. De
beato paulo quid dicimus cu[m] vi-
dit arcana dei. Magister. Proba-
bile ē q[uod] Maria aliquā sicut rapta fu-
erit et sic inspererit. atq[ue] multo di-
uinitus fuit in maria divisione sp[iritu]s et
anime q[uod]z in paulo vel Ioh[ann]e vel ce-
teris viatoribus. Quia nulli mor-
iae r[ati]onalis (qui nati sunt obedire
ratiōi) p[ro]ueniebāt in maria iudicium
rōis vel sp[iritu]s. Secundum alij q[uod]a p[ro]ptera
peccare poterant venialit[er]. Discipul[us]. Cur apposuisti de motib[us]
q[uod]n[on] nati sunt obedire r[ati]oni. Magister

Primus

Sane ppter motus nutritive poterit vel naturalis, qui non sequuntur cognitionem aliquam ideo mouentur non ex impius vel motu rationis. sed nature quodam impulsu trahuntur.

Discipul^o. Utrum sic fuisset in adam non peccante. **M**agist^r. Non videt satis determinatum quoniam potuit de subiecte libertati proprii habere suas omnes potentias, quemadmodum dicunt aliqui non impossibiliter quod in beatitudine omnes potentie sunt in suis operationibus coniuncte libertati vel subdite, et in christo similes. **D**iscipul^o.

Nelle dares exemplum sensibile de huiusmodi divisione spiritus et anime. Deinde varietate aperires, postmodum subdens divisionis huius causas. **M**agist^r. Tria petis difficultaria nec satis intelligibilia per solam doctrinam, nisi comes fuerit experientia. **D**at aug^{ust}. exemplum de monte sublimi, in cuius vertice fit illustratio solis quieta et serena sine nubibus. In pede vero motis fit obscuritas nubilosa cum agitatione ventorum. **D**at aliud exemplum hugo super ecclesiasten de igne qui fumatur cum flamma et de illo qui seren^{us} lucet in carbone viuo. **D**iscipulus. Nunc varios modos huius divisionis spiritus et anime nobis aperte. **M**agister. Differetia triplex est quia spiritus aliquis manet in actu suo nihil agente anima sensitiva. Hoc primus speciem est in spiritu separato qui viribus sensitivis non utitur sed probabilita dicta doceatur quis auctor de spiritu et anima?

Tractatus

cassiodorus sonent in oppositum spiritus anima separata, sicut videt, audit. et tangit. Sed tunc frustra facta fuerit coniunctio anime ad corpus, si non egeret organo corporeo dum operationes sensitivas exercet. Forte volebat isti dicere quod vires iste manifestant radicaliter in spiritu separato sicut visua vis est in pede viuenter hominis, licet ibi videre non possit.

Sed magis ad rez nostras dat exemplum de paulo qui raptus fuit in spiritu a deo sine Christo corporeo quod dicebat Siue in corpe siue extra corpus nescio, Deus scit. Sit pterea aliquis viceversa quod dux anima portionem inferiorum est in actibus suis. spiritus superior nihil intelligit si hoc modo frequetissimum est in non habentibus expeditum rationis iudicium, quales sunt pueri vel satui vel dormientes, vel attenti vehementer ad sensitibilia, et bestiales hinc effecti. **D**iscipulus. Nunquam appellanda est hec divisione anime et spiritus aut raptus vel extasis? **M**agister. Nequaquam si proprie iudicauerim. sed magis est hec absorptio spiritus et depression vel alligatio quam ab anima per extasim et raptum separatione. **D**iscipulus. Sic videt, quoniam raptus dicit impulsu quendam ad superiora vel actionem vel ductionem, quemadmodum modum ductus est Iesus a spiritu ductus impulsus et actus in desertu pptererea dic alteros modos. **M**agist^r. Unus est dum spiritus efficit in actu suo ad similitudinem fulguris, coruscantis, et emicantis, scintille solu in quodam transitus

in quodā transitu repentinō. non
in tali valēs cōsistere claritatē. **Sic**
plato quē sequit̄ aug⁹. dixisse fēt̄
de cognitione nřa circa deuz vel
diuina per homies a sensibilibus
se conātes abstrahere. **Sonat** ad
hoc similitudo alaliū czechiel. de
quibus dicit̄ qđ ibant et nō reuer-
tebantur. **Subdit̄** tñ qđ ibant et
reuerterebant̄. nō quidem absolute
loquēdo. ne videat̄ contradic̄o sed
addit̄ in similitudinez fulguris co-
ruscantis. que coruscatio ad ma-
tricē suā regredi vīdetur. quāuts
p̄sistat in se ipa **Trahitur** insuper
ad hoc verbū **Job** de deo qđ abi-
scendit lumen in manibus oñdēs
illud quando vult et quomō vult
Loquit̄ ad hoc p̄positū frequēter
Aug⁹. satagēs exurgere ad cogni-
tionem diuinop̄ **Sed** subito resor-
beoz inquit dum quicqđ emicare
cernitur in intelligētia vel affectu.
Dipud aliquos vero transitus iste
repentinus q̄sqđ fit paruissimus
h̄m plus et minus Magnū & ma-
gnū valde. si vel hora dimidia sit
in celo silentiū dū hic viuim⁹ **Hoc**
aut̄ magnū senserat & epperiebat
quasi quotidie beata que dixit se
cīt mihi magna qui potens est.
Discipulus. Istud pie credi pōt̄
Sed vtruz solo dei miraculo vel
illapsu sancti spūs intimo. fiat tan-
ta diuino spūs et anime aut si qñ
qđ naturalit̄ euenslat per vehemēs
studii meditatiōis circa diuina et
exercitiō per virtutes more phylo-
sophantiū. qui soli tali via nitēbā

tur. **M**agis. Non arbitreris hoc possibile. Alioquin negas Christum esse hostium quo venitur ad deum Sic diuinus dionysius posuit hanc theologia esse mysticam. solis propria Christiana. Potest nihilominus auxilio eētaz angelica visitatio. quod humana exercitatio cum corporis apta dispositione et contemplatione. **D**iscipulus Dicas auxilia tria vnum per angelum aliud per exercitium. aliud per corpus bonum. Dicas de quo libet breve verbum. **M**agis. Incipiam ab ultimo. Omnis itaque cognitio nostra quantumcunqz fiat per spiritum naturali via sine reuelatione immmediato miraculo. capit a sensibus inuestiū. per quos fantasmatu veniunt ad aiām fantasiantē. de quibus dixit Phus. et theologi consentiunt. quod necesse est quemcunqz intelligentez fantasmatu speculari. **H**ec sunt ad spiritum sicut color ad visum. Hinc fit per irradiationes intellectus agentis. quez non aliud opinor quod spiritum prout lumine vultus dei signato super se naturaliter predictus est. **F**it inquit actuatio fantasmatu quatenus in possibiliter intellectu se presentent et possibilis intellectus ex ipsis fantasmatibus elicat incorporeas species intelligibiles et immateriales. per quas intelligatur sine sensu et corpe non ut subiecto. quod semper reseruat. sed ut organo spirituali Exempluz datur de luce quod requiritur ut color videatur. tam pro coloribus ut actuetur et fiat ex ipsis et lumine vnu in ratione

Tractatus

motu Requirit insup ad illumina-
tionē medij pspicū. Supplet autē
officiū lucis exterioris ipm lumen
intrinsecū et naturale quibusdam
oculis quod in cattis et lupis et
aliquibus hoibus videre est. qui no-
cturnis vident in tenebris. **D**iscipul⁹. **D**ipares disgregi nec too-
nea dicere rei nostre. **M**agister.
Ostendā mox idoneitatē Itaqz si
necessē sit cognitionē spūs/etia ab
anima diuisi. sic cognitōis initū
sumere per inspectionē fantasma-
tū. **Q**uid sequentius qz iuxta va-
riā fantasmatū p̄sentationez fiat
in spiritu cognitioni? **H**oc est fiat
clara et serena cognitionis spiritua-
lis si talia p̄sentantur fantasmata
serena clara ordinata quoqz q im-
perturbata. **Q**uo cōtra contrarij
euenient cognoscendi defect⁹. **C**a-
pis hec? **D**iscipulus. Capio et
quotidiano probamus ex p̄mēto
Magister. Nides p̄inde iunia-
ri spiritus cognitionē p omē illud
quod efficit serenationē fātasma-
tum circa rem que intelligenda ē
p̄cipue spūale et diuinā. **D**iscipul⁹.
Video dū tñ serenitas illa
nō efficiat aliud per questionē in-
tellectus simul et affectus ad libi-
dinosā cōcupiscentiā terrenorū
Magistr⁹. **H**oc excipis sapient⁹ q so-
lerter. q̄a nō om̄is hñs clara q̄ o-
dinata fantasmata ouertit p̄tin⁹
illa ad solā diuinorū cōquisitionē
meditandā seu cōtemplandaz. **A**t
vero supponam⁹ amodo loq nos
de cōteplatis. qui qdē sūt h̄ nō nul-

Primus

li tñ accipit p̄inde duplex illud
qd̄ p̄tractū est auxiliū. **I**nū desup
per angelicā opationē p̄priā abs/
qz nouo miraclo. **A**liud per p̄priā
extrinsecus exercitationē. in vtu-
tibus moderatiuis passionū neci-
nō in scīētis illustratiuis vel cau-
satis pulcraz meditationū p spe/
culationē fantasmatū. **D**iscipu-
lus. Explica modos. **M**agister
Ecis quēadmodū fit p̄ceptō q̄ dis-
positō fantasmatū bñ dispositōz
sp̄s aialis qui radicalē a corde p
uienes ad cerebrū fit aialis p de/
purationē et actionez in cerebro.
Qui sp̄s dū solū mouet hñores
in corpē dicit načalis. dū autē im/
plet cerebrū bñ dispositū dī aia/
lis. cognitius et moti⁹. **D**iscipul⁹.
Sciunt hec ex p̄bia. **M**agistr⁹
Sciunt fateor. h̄ ista repetere bre/
uiter q̄ supponere ncē fuit ad tue
explicationē q̄stiois. **D**iscipul⁹.
Placet. vltra p̄ge. **M**agistr⁹. Erpe-
ditur iste sp̄s aialis. vt aptū sit in/
strumentū cognitiōis. et mot⁹ vno
mō dū remouet illud qd̄ impedit
et turbat obscurat v̄l oppilat ism
Alio modo si positiue suuetur vt
clarus sit serenus et tranquill⁹.
Discipulus. **T**az cōcessi q̄tidians
sup h̄ esse testimonii expiētie. cui⁹
hoc vnicū sufficēt exēplū aristotē
positū de vini actiōe. qd̄ excessiue
sumptū turbat ad insaniam. mode/
rate v̄o bibitū cfert ad cognitiōz
Magistr⁹. Collige p̄tin⁹ ex his q̄
medio p̄t āgel⁹ iuuare fantasias vt
spūi sua p̄ntet fantasmata clara

Tractatus

et serena diuina simul industria diligens moralis et virtuosorum. De carbone et dicamus. quod si sit in eodem cerebro pars una fantastice virtutis similis et imaginatio ac estimatio que sit actuata spiritu animali lucido et sereno et claro habeatque similitudinem fantasmatam quod nata sicut ducere in cognitione diuinorum per abstractionem intellectus agentis tunc spiritus intellectualis seu mentalis poterit erigere se ad contemplationem diuinorum presentium si fuerit habituat diu frequentemque per fortitudinem meditationem. presupposito semper auxilio precordis lumen. a quo est ois lapia et omne donum perfectum. Si vero fuerit alterius spiritus obscurior. fuit animalis sic apparebat possibile. tunc illuc apparebat turbulentiora fantasmatam. ac perinde videbitur ubi rationalis spiritus velut in monte cuius apex lucidus est et radix obscura. Dilatatur exemplum ex durissima (quod reperiatur quotidie circa nubes inpositas) solis radiatione respectu sensualis oculi. Habet hic modo similitudinem divisionis anime et spiritus quod distinctur fieri duz illud quod lucidissimum est totum apparet superius quemadmodum non satis est explicabile. nec intelligibile sine proprio interius experimento. Illud vero quod est deorsum apparet turbulentum obsecrum. Sic in transfiguratione Christi dicitur quod nubes lucidae obumbravit apostolos cuius postmodum aperietur intellectus. Hanc insuper diversitatem.

Primus

tem. de ignis obscuritate in accesso summo. et de sua serenitate in carbone viuo. fas est speculari ad scientias exilientes que clariorum habentius emicant. Unde conusciones in nubibus seu fulgentias. Et ita de varietatibus quidem exemplum secutus boetius cecinit. Tunc me discussa. liquerunt nocte tenebre. Luminis quo prior redditus vigor est. Et iterum Nubibus atris condita nullum fundere possunt. sydera lumen. Et rursus. Neque quod precipiti mersa profundo. mens hebet est.

Discipulus. Sentio me. non sine causa contulisse sermonem super hac divisionem spiritus et anime. Quanquam qui non repperit potest nihilominus eam credere reperibilem in deuotis hominibus. Sit hoc per illapsum dei miraculosum et immediatum. sit angelico ministerio. sit proprie virtutis exercitio. Consonare video similitudines. et similitudinibus vobis scripture. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo. Ut quis recesserit in monte sancto tuo. Ecce per montis exemplo. Et pro altero In meditatione mea exardecet ignis. Magister. Quid si tertius exemplum iunxerimus. de aqua vasis vel fontis vel maris. quale posuit unus patrum. Et alludit fabula de narciso. Virgilius quoque non siluit postquam dixerat annum celerem huc nunc dividit illuc. Sicut aquae tremulum labris vel lumine eneis. Sole repercussum

Tractatus

aut radiatis imagine lune. Omnia
pudicit late loca iaqz sub auras
Erigit sumi qz ferit laqaria tecti
Discipulus. Narrabat unus
expertorum passorum qz diuina Ego
inquit nonunqz sensibile talē mihi
visus sum in cerebro diuisionē qsi
pars inferior esset aqua subobscura
cōmotaqz. Superior vero velut
aer nitidissimus. serenus q transil
lus emineret. et hoc pulcherrimis
omniū fere pteritarū cognitionū
mearū meditationisqz salubrū si
mulacris Nonne erat ista diuision
spūs in anime? **M**agister Nō exis
timo. sed ad illaz erat dispositio.
Actuabat quippe spūs metālis p
spēs intelligibiles illūctas ut intel
ligeret spūalia. ita auersus a fata
matib. Sicut habes duodecimā
industriā pro mystica theologia.
animū a fantasmatib. auertere

Discipulus. Quomodo fiet istud. cū
necesse sit omnē intelligentē fata
mata speculari? **M**agis. Necesse
est p̄mitus. sed forte non assidue.
nec ita qn adiutrice memoria spū
rituali cū habitibus per intelligē
tie cōtinuationem adquisitis. ipse
spūs immaterialis. valeat de ha
bitu et memoria se in actu cōtinua
re. sine ministerio sp̄s aialis Hinc
estimo Remigiū desclisse cōtem
plationē q est opatio sine motu:
et hoc siue sonet contemplatio co
gnitionē siue amore. siue delecta
tionē ex vtrisqz osequente in sbie
cto bene disposito et habituato.

Primus

Nā quid est delectatō nisi diuīsio
cōuenientis cū oueniēti pcepta et
amata. **T**alis tigk opatio causat
diuisionē spūs ab anima. qd nihil
agit sp̄a. vt anima noiatur. tūc ad
actuz spūs. sed vel sopita qdāmō
silet et tacet. vel si mouet et sentit.
nō turbat neqz deſſit spiritū ab
arce cōtemplationis Spec est par
quā deus dat vt nō turbet cor
ipius neqz formidet. q q b3 ap̄lm
exuperat omnē sensū modo dicto
Pruatur eni spūs et si non a vita
anime. tñ a sensu vite eius Simul
accipe verba Richardi q posuit
in forma auctor de spū et aia. ne
videar in tāta re minus h̄re fidei
tanqz inexptus. Detur ēgo fides
vel expertis. Vtius et efficax est
sermo dei ptingēs vlcqz ad diuisionē
spūs et aie. Sed in hac diu
sione. anima qd aiale est in imo
remanet. spūs aut et qd est spiri
tuale euolat ad summa. et ab infi
mis diuīdit ut ad summa subleuet.
ab aia scindit ut deo cōiungatur
qm qui adheret deo unus sp̄s est.
Felix diuisione et mirabilis separatio.
vbi qd corpulentuz est remanet
deorsuz. qd spūale et ſtile ē. vlcqz
ad speculationē diuine glorie sub
limatur. et in eandē imaginē trās
format Pars inferior oponit ad
sumā pacē et trāqllitatē cū ps ſt
limak superior ad gloriāqz locūdita
te **D**iscipul⁹ Magna ſe hec et in
alterū reseruāva tractatum. dies
crastina expectet. Nūc aut breuit

Sequitur tractus se
cundus de agnitione
de maria de agnitione

Рінч

absolute. **T**ur dicit anima magnificare dñm potius q̄ ip̄e spiritus?
Magister ytrūq; profecto sēm
est sed specialis ratio fuit in ani-
ma que vbi incarnati spiritali ma-
iestati preparauit hospiciū in car-
ne prouersus animali. **R**ursus quia
futurū erat q̄ hec incarnatio scan-
dalū esset iudeis et gentibus stu-
ticia preuenit maria monstrās nō
ex impotentia sed lūma dñatione
dñm carnem suscepisse. **P**roinde
spectat pl̄ exultatio (quasi extra
saltatio) spiritui q̄z anime. simul q̄
tria coniunxit deū pro timore ca-
sto. **S**alutare pro honore grato.
suo/pro amore summo qui sic fuit
singularis in maria quaten' ipsaz
alliceret vt esset nihilomin' cōis
vt plus proficeret. **D**ostremo spu-
ritus marie prius exultauit q̄z ani-
malis pars impregnata magnifi-
caret dñm qđ tūc maxime factuz
fuit dum cōsentiendo ait. **E**cce an-
tilla dñi fiat mihi secundū verbuz
tuū. **Q**uod qr perficiendum fore
post ab elizabeth p̄phetizante et
bñdicente (quā vīsitauit) accepit
exurrexit in iubilū. **E**t ait Magni-
ficat anima mea dñm. **D**iscipu-
" et nos magnificem" dñm q̄ ex-
ultet spūs noster in deo salutari
nostro. **C**ras reuertemur in idip-
sum. **E**xplícit primus tractat².

Sequitur tractatus se-
cundus pragmatis sup-
tico marie de exultatione spiri-

tus Et continet notulas. lxxij.
Prima notula sequitur.

Chaitanya Prabhupada

Exultauit sp̄s me⁹ in dō
salutari meo. **D**iscipu-
lus dñs quæsitus? Utz
beata nostra dum cecinit Magni-
ficat anima mea dñm. Et exulta-
uit. &c. fuerit in spiritu vel supra spi-
ritum vel sine spiritu vel extra spi-
ritū. **M**agister quæsitus? quadri
membrū volo si possū ad intelli-
gibiliores éminos reducē p̄suppo-
nens spiritū hic capi per nos l p
superiori portione rationis que
alio modo dicitur mens vel apex
menti. vel intelligētie scintilla que
noiatur grece synderisis. **D**isci-
pul⁹ placet acceptio licet multi-
plex alia sit vel etiā dicatur ab ali-
quibus non parue auctoritatis
pars rationis inferior. Ibi glosa
psallam spiritu psallam et mente
in medicis vero concorditer ap-
pellač vapor iste naturalisq; vita-
lis effumatus a corde per corp⁹
ad cerebrū. precipue illic fact⁹ ani-
malis sensiti⁹ et moti⁹. nō tñ
principaliter s̄m veritatem sed in
strumentaliter per animam que ē
in homine res eadem cuž spiritu
rationali differēs penes officia p
vt alias declarasti. **M**agister
concedo tibi singula tue diuisiōis
nēbra q; maria freqnter fuit nūc
in spiritu nunc supra sp̄m nūc sine
spiritu seu non habens sp̄m nūc
extra sp̄m. **D**iscipul⁹ Non ē in
ne sp̄s qui capiat **M**agister